

Fémet a hadseregnek.

— A szegedi Hadsegítő Bizottság újabb akciója. —

(Saját tudósítónktól.) A Szegedi Nőipari és Házipari Egyesület Hadsegítő Bizottsága azzal a sürgős kérelemmel fordul a hazafias közönséghez, hogy — a vas és acél kivételével — minden birtokában levő és nélkülözhetetlen házi-, konyha és egyéb fémtárgyakat, nevezetesen: sütőket, lábasokat, fazekakat, tartályokat, mérő- és más kanalakat, szűrőket, korsókat, kannákat, katlanokat, mozsarakat, mosó- és mosdóedényeket, poharakat, csészéket, sulyokat, szitákat, vödröket, kádakat, csöveket, jég- és virágtartókat, lakotákat, kulcsokat, kilincseket, ablakredőnyöket, hamutartókat, bográcsokat, díszszegeket, butordíszeket, szegeket, játékokat, lámpákat, dísz tárgyakat, staniókat, üveg- és pipakupakokat, ón- és ólomtartályokat és mindezeknek törmelékeit, — vagyis mindazokat a tárgyakat, amelyek kizárólag vörösréz, sárgaréz, bronz, nikkelből, ón és ólomból vagy ezen fémek felhasználásával készültek, — haladéktalanul gyűjtse össze, hogy azokat a Hadsegítő Bizottság műhelyébe (Belvárosi óvoda, I. emelet) díjtalanul beszolgáltassa.

A nagyfontosságú cél nem szorul bővebb megokolásra és meg vagyunk róla győződve, hogy példátlanul jótékony közönségünk ismét készséggel fogja adományait a háza oltárára tenni, annál is inkább, mert a cél fontosságától eltekintve, egyúttal jótékonyt is fog gyakorolni; ugyanis az összegyűlt fémekeket a hadvezetőség a becslés 50 százalékaiban megfizeti és ezt az összeget a Hadsegítő Bizottság rendelkezésére fogja bocsátani; a Bizottság pedig ezen összegből elsősorban a háborúban elesett vagy rokkanttá vált katonáknak azokat a hozzátartozóit fogja segíteni, akiknek sem az állami segélyre, sem katonai ellátásra törvényes igényük nincsen, másodsorban pedig a rokkant és megvakult katonákat.

APOLLO MOZGO SZÍNHÁZ

Vasárnap, április hó 4-én.

2 sláger!

Névtelen hősök.

Dráma az amerikai polgárháborúból 3 részben.

CSÓK.

Amerikai vígjáték 2 felvonásban.

Hétfőn, április hó 5-én.

Hugó Flink felléptével.

Már késő.

Szerelmi történet 3 részben.

Ezenkívül még 5 elsőrangú pótkép.

Előadások mindkét napon 2 órától folytatólag.

A Bizottság által a háborúban megvakult katonák segítése érdekében megindított mozgalom igen szép eredménnyel biztat. A gyűjtéshez a perselyekpénzekből 300 koronával járult hozzá a Hadsegítő Bizottság, ezenkívül újabb adakoztak e célra: Halasi György Alsóközpontról 10 kor., Rácz Róza 1 korona. További adományokat a belvárosi óvodában levő műhely készséggel fogad el. A Hadsegítő Bizottság humanus céljaira Körösi Jenő a szentgyörgyi tartalékkórházban ápolat sebesült honvéd egy értékes aranygyűrűt ajánlott fel.

A Kulturliga elárulja Romániát.

Bukarestből jelentik: A kulturliga központi bizottsága tudvalevőleg kizárta tagjai sorából volt elnökét, Arion Virgilt. A vonatkozó kizárási határozatot a liga a hírlapok útján publikálta.

Arion Virgil most a Moldová-ban a következőket izeni a kulturliganak:

Nekem teljesen mindegy, hogy milyen határozatot hoz ellenem egy ellenséges pártmemberekből álló bizottság. Miért ne zárhatna ki engem annak a ligának központi bizottsága tagjai sorából, amely kétmillió besszarábiai román foszt meg a nemzeti érvényesüléstől. Ennek a ligának a központi bizottsága, amely az országhoz intézett manifesztumában a *holnapi románokról* szólva nem tekint a Dnyeszter felé, *olyan bizottság, amely a romániaság egyetemes érdekeit elárulja, de nem szolgálja.* Egy bizottság, amely csak a romániaság egy részének szolgálatában áll, a többiekre pedig nincsen gondja, amely megfigyelkedzik a Szerbiában élő románokról is, akiknek sem iskolájuk, sem templomuk nincsen, amely megfigyelkedzik *Besszarábiáról*, egy ilyen bizottság legfeljebb egy pánszláv bizottság alárendeltje, de nem a románok egyesülését propagáló liga bizottsága.

Ebben a bizottságban — folytatja Arion Virgil — dolgoztam én évekig, szeretettel, szorgalommal és eredménnyel. Ezt a bizottságot vezettem én egy évvel nagy sikerrel, a mikor az ország a *dobrudzsai sztratégiai határ birtokába jutott.* Ez egy olyan tény, melylyel az én nevem mindig összefüggésben marad és pedig éppen azért, mert akkor is megtámadtak és gyaláztak állásponatom miatt. Akkor azt gondoltam, amit ma, hogy ennek a ligának elsősorban a szabad Románia megerősítése és megnagyobbítása a legfontosabb feladata. Ép ezért vettem a kezembe egy évvel ezelőtt a macedóniai román kérdést és kértem ez okból, mint a Liga elnöke, a nyilvános népgyűléseken egy sztratégiai határ biztosítását a Duna déli folyásánál.

Ezért emelkedem ma is fel egész lelkemmel a besszarábiai románok felé és *küzdök a szabad Románia megerősítéseért a Duna torkolatánál s a tengeren.*

Hazám ezen felkérdesei mellett, amelyeknek minden munkánkat szentelnünk kell, vajjon micsoda jelentősége lehet annak az *inkorrekt* eljárásnak, amelyet a liga központi bizottsága most velem szemben tanusít?

Az összes harcterek legjobb és legáttekinthetőbb térképei legolcsóbb áron

Várnay L.

könyvkereskedésében (Kárász-utca 9.)

Rettegnek az oroszoktól.

Szuwalkiból írja egy német harcos március 16-án:

A helyőrségi templom sekrestyéjéből csupa jókedv és vidám ének hangzik felém. Belépek: Orosz foglyok esznek, hangosan társalognak és énekelnek. Kérdésemre több németül beszélő fogoly kijelentette:

— *Hiszen vigak lehetünk; megmentettük az életünket.*

— És ennivallót is kapnak?

— Oh igen, eleget. *Nagyon meg vagyunk elégedve.*

A templom hajójában foglyok heverték, néhányan lebedeltek, mások ruhájukat javították, mások meg aludtak. A legtöbben odakünn a tűz körül főzéssel foglalatostkodtak.

Az orosz kórházhoz vándorlok. Közel ezer sebesültet helyeztek el a különböző kasszárnyaeépületekben. Minden helyiségben nagy rendtelenség uralkodik. Legelőször is egy ügyvéd panaszkolja el a bajait; a kinosan tisztátalan környezetben még az éhség is bántja őket. Egy oroszországi német, rigai, tauriai és vilnai emberek egybehangzóan panaszkolják: „Éhesek vagyunk“. Kérdésemre az egyik ápolónő elmondja, hogy a betegek két nap óta alig kaptak valamit. Megkérdem, mi okozza az ellátás hiányát. Az ápolók és az orvosok vállat vonnak. Itten valami mélyen rendjén, — gondolom magamban. Vasárnap volt. A betegek csütörtökön kaptak egy kis kenyéret, pénteken sovány levest és azóta semmit.

Hétfőn megint kimegyek, más betegeket hallgatok meg és a német főügyelő személyzetet. Csak megerősítik az előbbi panaszokat. *Csaknem valamennyi sebesültet az éhség gyötri.* Csak az velhet kenyéret, akinek pénze van; néhány szegény lakos levest hoz nekik. Ez újabb kinszenvedés azoknak, akik semmit sem kapnak. A német tábori sütdéből ép most hoznak 250 kenyéret, hetvenet még ezután hoznak és tíz pud burgonyát is szállítottak. De mit ér ez olyan sok embernek?

Egy őrmester elmondta, hogy a városnak kell a sebesültekről gondoskodnia, de semmit sem tesz. A parancsnokságnál a következő felvilágosítást kapom: A foglyokról a katonai hatóság gondoskodik. A várost megbízták, hogy gondoskadjék a sebesültekről. Lisztet bocsátottak a rendelkezésére; a polgármestert megbízták, hogy néhány sütdét csak a sebesültek és a betegek ellátására dolgoztasson; *semmit sem szállítottak. A polgármester és valamennyi polgár az oroszoktól fél, ezért nem akarnak semmit tenni és még a saját embereikről sem gondoskodnak.* A polgármesteri hivatal senki sem akarta elfogadni, semmi áron. Végre mégis akadt valaki, de csak azzal a feltétellel, hogy a németek magukkal viszik, ha esetleg megint el kell hagyniuk Oroszországot. *Ilyen rémuralmat üznek az oroszok a saját országukban!* Amikor a németek régebben visszavonultak, nagyon sokan súlyosan megbetegtek azért, mert élelmiszert adtak el a német katonáknak. Az oroszok csak üzletet feltörték és kiraboltak. Pedig a kereskedők csak azt tették, amire a német parancsnokság kényszerítette őket és amit az oroszok sokkal szigorubb módon kényszerítettek ki Németországban.

Nem régen tették közzé *Rennenkamp* insterburgi uralmának az okiratait. Ezekből kitünik, hogy súlyos terheket rótt a városra és a tuszókat arra kényszerítette, hogy parancsait pontosan végrehajtsák, mert *különben agyonlöveti őket.* A cár képviselője továbbá azzal fenyegetődzött, hogy *fölgyújtatja a várost.* Egy gyárat föl is gyújtatott, mert állítólag egy polgárember egy repülőgépre lőtt. A német parancsnokság Szuwalkiban nem adott ki hasonló intézkedést vagy fenyegetést. Csak annyit követelt, hogy a gazdag város vegye át a saját honfitársainak az ellátását; erre a célra lisztet is adott,